

til at overtage alle dets Aktier til pari, og derved kan den efter al Rimelighed paa en billig Maade faae hele dette store Selskabs Besiddelser i sit Eie. Den vilde da være fuldstændig Herre over alle Jernbaneforbindelserne fra Kjøbenhavn, og de mange Ulemper, som vi nu faa ofte høre omtale, fordi Staten eier de jydsk-synske Baner, men derimod ikke Banerne paa Sjælland — Ulemper, som upaatvivlelig ville søles mere og mere efterhaanden som Jærdsjelen udvikler sig — vilde da forsvinde. Jeg behøver blot at minde om, at da Tølen forleden var om den store Handelsvei, der skulde komme i Stand over Nykjøbing og Gjedserodde, bragte det det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) til at udtale Ønsket om, at det var en Statsbane. (Bille: Det gjaldt kun Stykket fra Nykjøbing til Gjedserodde.) Ja, jeg kan ikke se rettere, end at det selv samme maa være Tilfældet med Banen fra Nykjøbing til Kjøbenhavn, og der have vi altsaa endnu et Moment, som viser det Ønskelige i, at Banerne saasnart som muligt kunne gaa over i Statens Besiddelse. Vi ønske ganske vist, at Frederiksfund maa faae en Bane, men vi ønske ikke, at den skal begunstiges fremfor andre Egne af Landet. Vi tro, at denne Egn maa kunne bringe de samme Offre for at faae en Bane, som Landets andre Egne have gjort, saasnart det er nødvendigt, men det er jo muligt, at det ikke behøves, da man jo muligvis kan faae Private til at anlægge Banen i det Gaab, at de kunne faae gode Renter af deres Penge. For at Frederiksfund kan være sikker paa at faae en Forbindelse med Kjøbenhavn, selv om det ikke skulle lykkes af faae det sjællandske Jernbaneselskab til at anlægge denne Bane, er det, at vi have foreslaaet, at den gamle Jernbanedæmning ikke maa tages i Brug til noget Andet, saa længe som det ikke er afgjort, at Frederiksfund faar sin Bane. Derved have vi netop vist for gode Villie til at skaffe denne Egn samme Gode som andre Egne heri Landet, og vi lode ligeledes den gamle Bemyndigelse til Koncessionen for det sjællandske Jernbaneselskab bestaa, naar det vil udføre Anlægget uden denne særlige Begunstigelse fra et hvilket som helst Punkt paa Nord- eller Vestbanen. Hvad det angaar at lægge et saadant Baand paa Benyttelsen af den gamle Jernbanedæmning for at holde en Afgang aaben for den vestlige Del af Byen, da undrer det mig, at det ærede Medlem for Odense (Det. Hansen) vil bekjempe dette; thi det er jo netop det Samme, som han gjør for den østlige Del af Kjøbenhavns Vedkommende. Han siger, at det sjællandske Jernbaneselskab maa ikke komme til den østlige Del af Kjøbenhavn, undtagen det paatager sig at lægge en Jernbane til Ørsholm, og vi sige ligeledes, at det sjællandske Jernbaneselskab maa ikke benytte den vestlige Afgang til Byen ad den gamle Jernbanedæmning, undtagen det paatager sig at anlægge en Jernbane til Frederiksfund; vi opstille dette, netop fordi vi

se Betydningen af, at ikke alle Forbindelsesveie affærres for de Private, der kunne se deres Fordeel ved at anlægge en saadan Jernbane, naar det sjællandske Jernbaneselskab ikke vil. Jeg kan ikke se rettere, end at Mindretallets Forslag giver Frederiksfund Alt, hvad den med Billighed kan kræve, men at det paa den anden Side fastholder Statens Interesser ligeoverfor Forslaget mod andre Egne altfor ubillige Begunstigelse af den.

Judenrigsministeren (Lobjesen): Jeg finder Anledning til at fremsætte nogle Bemærkninger til, hvad der blev sagt af det ærede Medlem, der nu satte sig. Det sjællandske Jernbaneselskab havde ikke stillet noget Ønske om at føre Jernbanen fra Frederiksfund ind paa et ydligere Punkt end Holte indom at faae de 4 Mars Forlængelse; der fandt altsaa ingen Overveielse Sted i Selskabet om, hvorvidt dette maatte være den bedste og hensigtsmæssigste Maade at føre Linien ind paa Hovedbanen. Derhos skal jeg bemærke, at da der først blev Tale om at tage under Overveielse, ad hvilken Vei det var hensigtsmæssigst at føre Banen, var det det sjællandske Jernbaneselskab, der proponerede Regjeringen at udbede sig Rigsdagens Samtykke til, at man maatte flytte Præmien fra den mindre hensigtsmæssige — alene efter Regjeringens Initiativ uden Samraad med det sjællandske Jernbaneselskab foreslaaede — Linie Syd for Holte hen til Frederiksberg. Endelig forekommer det mig, at det ærede Medlems hele Foredrag var bygget paa, at vi nu staa her for at tage Beslutning om, hvorvidt man overhovedet vil give denne Forlængelse paa 4 Mar, medens vi i Virkeligheden staa paa det Standpunkt, at vi have taget den Beslutning at ville bringe Frederiksfund det Offer at give disse 4 Mars Forlængelse for at skaffe denne By en bedre Bane. Spørgsmaalet er nu kun, om en Bane til Frederiksberg er den fortrinligste Bane. Hvis det ikke var et overvundet Stadium, at man skulde give disse 4 Mars Forlængelse, saa vil jeg erkjende, at det hele Raisonnement havde fuldstændig Gylbigheid, men dette Spørgsmaal ere vi nu engang færdige med. Det staa endnu i Regjeringens Haand at give det sjællandske Jernbaneselskab disse 4 Mars Forlængelse, naar det vil lade denne Bane komme ind Syd for Holte.

Spøgsbro: Det forekommer mig, at hvad den ærede Minister ansørte, netop fuldkomment støtter, hvad jeg sagde: Er Ønsket om de 4 Mars Forlængelse ikke udgaaet fra det sjællandske Jernbaneselskab, men fra Regjeringen, maa denne vel have haft visse bestemte Diemed, som den vilde have fyldestgjorte; men Ministeren har ikke oplyst, at vi fyldestgøres ved nu at lægge Banens Endepunkt ved Frederiksberg, og altsaa er der ikke nogen Grund til at vedblive at give denne Præmie. Det er fuldstændigt rigtigt, at det for det sjællandske